

A FONS

A FONS

Sara Fontacaba i Bea Galan són dos de les cinc mares que l'any passat van protagonitzar el llibre 'Cinco madres, cinco historias', els beneficis del qual anaven destinats completament a l'ONG Amantaní, del Perú. Ara presenten la rèplica masculina. 36 pares (alguns famosos) hi diuen la seva.

BEA I SARA

"Ells parlen més de la seva paternitat que abans"

TEXT: LORENA METAUTE FOTO: MIKEL ARISTREGI

Elles no se'n queden res. Els beneficis que els corresponen com a autores del llibre *Soy padre, dicen ellos* (Plataforma Testimonio) van íntegrament destinats a l'ONG Amantaní del Perú que té cura dels nens i nenes més necessitats del país fins que troben una família. És la segona vegada que treballen per amor als nens; si recordem que van fer el mateix amb el seu primer llibre *Cinco madres, cinco historias*. Una mica per petició popular, com diuen, han decidit amb *Soy padre, dicen ellos* fer la rèplica a aquell primer llibre sobre la maternitat, amb 36 pares que parlen, precisament, sobre la paternitat, sense embuts. Entre ells, cares conegudes com Xavier Bertran, Ramon Pellicer o Carlos Sobera.

Com senten ells la paternitat al x. XXI?

Aquesta va ser una de les preguntes inicials que ens vàrem fer per començar el llibre. Volem saber si realment ells han canviat tant com nosaltres ens pensem, si són capaços de ser sincers i divertits parlant de la seva paternitat com ho fem nosaltres de la nostra maternitat.

És una percepció real o fictícia?

És veritat que no és el "machito man" que era abans, que al convertir-se en pare, a l'home li afloren una sèrie de sentiments... com a la dona, i la viuen amb més intensitat que abans. És clar, abans era socialment normal que la dona es quedés a casa i es fes càrrec de la canalla i ells no se'n preocupaven. Ara el model de família ha canviat molt, a part de la introducció de la dona al món laboral. Però ara hi ha famílies amb un pare o una mare, amb dos pares, amb pares separats i fills de diferents matrimonis...

Els sentiments els hauran tingut sempre,

pot ser que la diferència és que abans no s'atrevisin a expressar-los, oi?

En alguna presentació del llibre ens hem trobat que alguns pares ens han dit precisament això: "És que mai ens ho heu preguntat." Bé, aquí hi ha 36 pares que estan convençuts de ser-ho i que han compartit la seva paternitat de manera solidària, desinteressada amb nosaltres, per ajudar nens que ho necessiten. Els pares parlen més ara de la paternitat perquè els inquieta més, ja que hi estan més implicats. Hi ha pares, fins i tot, que es fan càrrec a soles dels seus fills. És un canvi lent, però.

Hi ha algun pare solter o separat que es faci càrrec de la canalla al llibre?

No n'hem trobat. No ens enganyem, n'hi ha, però pocs.

Al llibre hi ha pares que són personatges coneguts i d'altres absolutament anònims.

Quin va ser el criteri de selecció?

Alguns són amics nostres, fins i tot els nostres marits hi participen. Pares que tenen una paternitat diferent, com poden ser fills adoptius. Però ens vam anar engrescant i vam proposar la participació a alguns coneguts com el presentador d'informatius David Cantero, Ramon Pellicer o Albert Llobera, un excampió olímpic d'esquí que es va quedar paraplègic i que ens conta amb tot detall la seva intimitat: com aconsegueix ser pare natural en les seves circumstàncies... Ens vam quedar parades de la quantitat de bones persones que hi ha al món. Tots van acceptar a la primera.

Per què allò de "... dicen ellos" al títol?

Perquè són ells els que han escrit sobre la seva paternitat. Nosaltres som pures transmissores.